

dr hab. Mieczysław Piróg

Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Recenzja rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystyczno-projektowego mgr. Jarosława Piesika sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe wszczętym przez Radę Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Podstawa sporządzenia recenzji:

Recenzja została sporządzona na podstawie pisma z dnia 24.01.2019r., otrzymanego od Dziekana Wydziału Architektury i Wzornictwa dr hab. Tadeusza Pietrkiewicza i dokumentacji kandydata przekazanej przez Dział Nauki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Otrzymana dokumentacja:

- portfolio zatytułowane: JAROSŁAW PIESIK Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie PROJEKTY REALIZACJE KONCEPCJE wraz z zamieszczoną notą biograficzną (format A3, 23 strony);
- egzemplarz rozprawy doktorskiej: Jarosław Piesik „WODA I ZIELEŃ JAKO CZYNNIKI INTEGRUJĄCE KOMPOZYCYJNIE WEWNĘTRZNĄ I ZEWNĘTRZNĄ FORMĘ ZDEGRADOWANYCH OBIEKTÓW Z OTACZAJĄCYM KRAJOBRAZEM” (format A4, 262 strony);

Informacje o Doktorancie:

Pan Jarosław Piesik studiował w latach 2000-2007 na Wydziale Technologii Żywności i Rybactwa na kierunku Rybactwo i Ochrona Wód w Akademii Rolniczej w Szczecinie. Okres studiów został uwieńczony wyróżnieniem w uczelnianym konkursie na najlepszą pracę dyplomową.

Równolegle podjął studia na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej na kierunku Architektura, które ukończył z tytułem zawodowym magistra inżyniera architekta w 2006 roku. W roku 2012 uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności projektowej.

Obecnie jest uczestnikiem studiów doktoranckich na kierunku Architektura Krajobrazu na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Przedmiotem zawodowych zainteresowań Doktoranta są koncepcje i projekty obejmujące opracowania architektoniczno - budowlane, krajobrazowe i wnętrzarskie, dla których wspólny mianownik stanowi kontekst środowiska przyrodniczego.

Portfolio:

Autorskie portfolio zawiera zestawienie dokonań i aktywności, które zostały usystematyzowane wg subiektywnie przyjętej kolejności:

UDZIAŁ W KONKURSACH - Autor wykazuje udział w 11 konkursach tematycznych (lata 2010-2012);

UDZIAŁ W WYSTAWACH I WYSTAWY INDYWIDUALNE - zestawienie obejmuje udział w 9 wystawach z czego 6, to wystawy pokonkursowe, jeden udział w wystawie zbiorowej i dwie wystawy indywidualne (lata 2010-2013);

PROJEKTY I REALIZACJE - wykaz zawiera 25 pozycji w których w sposób uogólniony zostały wymienione zakresy opracowań koncepcyjnych i projektowych. Były to dwa projekty połączone z nadzorem przy realizacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych, wolnostojących (Grzebnica, Tanowo), rozbudowa domu jednorodzinnego (Szczecin), przebudowa budynku mieszkalnego na lokal użytkowy (Szczecin), zmiana sposobu użytkowania magazynu na wnętrze handlowe (Szczecin), rozbudowa rampy magazynowej i przebudowa sali gimnastycznej dla zespołu szkół (Kołbacz), zagospodarowanie przestrzeni butiku na punkt handlowy (Szczecin) oraz projekt nośnika reklamy zewnętrznej dla muszli koncertowej (Świdwin).

Do opracowań koncepcyjnych Autor kwalifikuje budynek usługowy (Szczecin), zabudowę mieszkaniową, wielorodzinną (Szczecin), ośrodek przyrodolecznicy (Świnoujście), propozycje kolorystyki pomieszczeń biurowych i gastronomicznych, wnętrza mieszkalne lub ich wydzielone części a także aranżacje powierzchni handlowych i biurowych oraz rewitalizację dwóch stawów i projekt parku wodnego opracowany w ramach pracy dyplomowej.

PUBLIKACJE - w spisie widnieje pięć pozycji z podaniem tytułów i nazw wydawnictw, lecz brakuje informacji co zawierają wykazane publikacje;

UDZIAŁ W KONFERENCJACH NAUKOWYCH - odnotowano trzy udziały bez zaznaczenia charakteru uczestnictwa.

Po zapoznaniu się z dorobkiem projektowym - artystycznym, zaprezentowanym na kartach portfolio można zauważyć wyraźnie ukierunkowane zainteresowania, które prawdopodobnie mają związek z profilem studiów - Rybactwo i Ochrona Wód, które Doktorant ukończył oraz Architektura Krajobrazu, które kontynuuje na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym oraz praktyką projektowo - realizacyjną wykonywaną w zawodzie architekta. Pan Jarosław Piesik poza projektowaniem budynków mieszkalnych, w tym wielorodzinnych, zajmuje się aranżowaniem i projektowaniem wnętrz o różnym przeznaczeniu, tworzy koncepcje architektoniczne i podejmuje zadania rewaloryzacji zaniedbanych przestrzeni, wykorzystując dyplomowe doświadczenia. Całość materiału ilustracyjnego prezentującego działalność zawiera dokumentację fotograficzną wybranych realizacji, rysunki techniczne w tym: rzuty, widoki, przekroje, sytuacje przestrzenne i aksonometrie, wizualizacje projektów konkursowych oraz zdjęcia obiektów i struktur.

Choć trudno na podstawie skąpej w informacji noty biograficznej zorientować się, a tym bardziej ocenić udział Autora w wielu projektach, to jednak sylwetkę Doktoranta charakteryzuje aktywny udział w konkursach o różnym ciężarze gatunkowym podejmowanej problematyki, udział w kilku

wystawach pokonkursowych i nieliczne wystawy indywidualne oraz sporadyczne publikowanie i uczestnictwo w konferencjach naukowych, z nieco odległym w czasie, datowaniem. Niewątpliwie działalność projektowa jest naznaczona baczną obserwacją przyrody i dążeniem do świadomego wykorzystania czynników przyrodniczych w projektowaniu użytkowym.

Rozprawa doktorska:

Rozprawa doktorska została podzielona na dwie części: I - teoretyczną zatytułowaną „Przyroda w formowaniu przestrzeni”, zamieszczoną na 150 stronach (str. 8-150) i II - praktyczną, zatytułowaną „Projekt”, zamieszczoną na 90 stronach (str. 151-240). Obie części opracowania tworzą spójną merytorycznie całość.

Opracowanie pisemne charakteryzuje poprawny językowo styl, klarowna redakcja oraz właściwe użycie przypisów i odsyłaczy. W tekście zdarzają się tzw. literówki i zbitki wyrazowe.

Konstrukcja pracy została oparta na tradycyjnym podziale na części, rozdziały i podrozdziały, poprzedzone spisem treści, wstępem i zakończone podsumowaniem. W końcowej części rozprawy została zawarta bogata w pozycje bibliografia, w której zamieszczono:

- 1) spis wydawnictw zwartych - 120 tytułów
- 2) spis publikacji internetowych - 26 stron www
- 3) spis rycin - łącznie 310 z podziałem na rozdziały: 85/I; 58/II; 19/III; 47/IV; 18/V; 37/VI; 46/VII;
- 4) spis źródeł pozyskania materiału ilustracyjnego zamieszczony na str. 255-257 wraz z informacją o wykorzystaniu materiałów zaczerpniętych drogą elektroniczną.

Opracowanie teoretyczne zamyka Streszczenie w języku polskim i Summary w języku angielskim, które zawierają skondensowany zapis, rozwiniętych w treści opracowania, przemyśleń Autora.

W rozbudowanym objętościowo tomie rozprawy doktorskiej, liczącym 262 strony, zatytułowanej „Woda i zieleń jako czynniki integrujące kompozycyjnie wewnętrzną i zewnętrzną formę zdegradowanych obiektów z otaczającym krajobrazem”, Autor rozważa problem zapomnianych obiektów przemysłowych i podejmuje próbę wyjaśnienia roli czynników i elementów środowiska przyrodniczego w kontekście kształtowania przestrzeni i ich wykorzystania przy tworzeniu nowych rozwiązań formalno-kompozycyjnych służących zmianie przeznaczenia i funkcji rewitalizowanej architektury dedykowanej potrzebom współczesnego użytkownika. Postawienie tezy i określenie celu pracy zostało poprzedzone wyjaśnieniem kluczowych dla prowadzonej analizy teoretycznej pojęć i definicji. Są to: woda, zieleń, kompozycja, wnętrze.

Cel i struktura pracy

„Celem pracy jest wykazanie, że zastosowane w kształtowaniu i urządzaniu obiektu zdegradowanego rośliny i inne czynniki środowiska przyrodniczego poprzez swe naturalne właściwości oraz odpowiednią kreację tworzą nową, bogatą kompozycję i strukturę przestrzeni kreując wielopłaszczyznowy odbiór wizualny i emocjonalny”.

W części teoretycznej omówiono wpływ przyrody, jej elementów i form na kształtowanie przestrzeni oraz jej kompozycję. Przedstawiono i poddano analizie historyczne i współczesne przykłady obiektów i form pozostających w relacji z przyrodą.

Część praktyczna odnosi się do projektu koncepcyjnego rewitalizacji istniejącego budynku - wieży węglowej w Szczecinie.

W tej części opracowania Autor podejmuje próbę wyjaśnienia integracyjnej roli przyrody w formowaniu przestrzeni spójnej pomiędzy formą zewnętrzną i wewnętrzną obiektu oraz krajobrazem.

Część pierwsza - teoretyczna:

Zagadnienia, które zostały zebrane w czterech rozdziałach I części rozprawy zostały zatytułowane kolejno: Przyroda w otoczeniu człowieka; Skala przestrzenna kompozycji. Przestrzeń ograniczona - wnętrze; Kompozycja. Odbiór przestrzeni; Analiza wybranych współczesnych form wnętrza kształtowanych przez przyrodę.

Doktorant konsekwentnie rozwija główne wątki w treści czternastu podrozdziałów, rozpoczynając rozważania od przywołania nazwiska Alvina Tofflera i jego teorii *Trzeciej fali* oraz definicji zawartej w raporcie Światowej Komisji do spraw Środowiska i Rozwoju, odnoszącej się do nader aktualnej problematyki zrównoważonego rozwoju, związanej m.in. z procesem ograniczenia nadmiernej industrializacji *...na rzecz zachowania przyrodniczych elementów środowiska i wytworzenia przestrzeni przyjaznej człowiekowi*.

Przypomina również pionierskie idee rewaloryzacji oparte na wprowadzeniu czynnika przyrodniczego, jako kontry do nadmiernej eksploatacji środowiska, propagowane przez projektantów i urbanistów, które sięgają początków XIX wieku i zostały przedstawione w dziele Ebeneзера Howarda, traktującym o miastach satelitach - ogrodach jutra.

Przedmiotem szczególnej uwagi Autora stały się woda i zieleń, zaliczane do głównych czynników, które wpływają na kształt najbliższego otoczenia człowieka i są mu niezbędne nie tylko pod względem biologicznym ale też pełnią wiele funkcji użytkowych oraz estetycznych, nadając przestrzeni inny wymiar.

Pisząc o zieleni występującej pod różnymi postaciami, zajmuje się omówieniem form horyzontalnych, do których zalicza kolejno: parki i ogrody z wydzielonymi częściami atrium, dziedzińców, wirydarzy, ogrody lekarskie zwane herbularis oraz zamknięte wnętrza ogrodów zimowych i szklarni. Wymienia i prezentuje znane szklarnie m.in. przy królewskich ogrodach w Londynie, w Schonbraun, nieopodal Wiednia, Kryształowy Pałac uznany za największą cieplarnię, ogrody zimowe pałacu ludowego w Glasgow i rozwiązania współczesne na terenie Walii i Stanów Zjednoczonych. Kontynuując rozważania opisuje zielone tarasy, mające swój pierwowzór w tarasach królowej Semiramis, ogrody na dachu i tarasy na wyspie Isola Bella, których forma nawiązuje do wiszących grodów Babilonu. Przytacza nazwisko Hundertwassera, protoplasty zazielenienia wysokich tarasów, którego pomysły nadal stanowią inspirację dla wielu światowych projektantów architektury zieleni. Przytacza także nazwiska polskich projektantów i ich propozycje zielonej architektury - m.in. rozwiązania dachu w gmachu Sądu Najwyższego w Warszawie i w obiekcie Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego. Odnotowuje unikalny przykład zielonego tarasu usytuowanego pomiędzy kilkoma drapaczami chmur w mieście Hangzhou.

W kategorii form horyzontalnych Autor rozpatruje zbiorniki wodne, które systematyzuje według podziału na naturalne (stawy, jeziora, baseny morskie, zatoki, morza, zalewy, kanały morskie) oraz sztuczne, uformowane przez człowieka (zbiorniki zaporowe, jazy, różnego rodzaju groble i sadzawki). Umiejętnie korzystając z zasobów literaturowych przybliża ewolucję formy zbiornika wodnego, którą rozpoczyna prezentacja sztucznych zbiorników wodnych - basenów, budowanych przy świątyniach a służących pełnieniu funkcji rytualnych i renesansowych basenów w przestrzeniach pałacowych (poza Europą architektura Tadź Mahal w Indiach i Dziedziniec Lwów w Alhambrze) oraz na placach

publicznych, które z biegiem czasu zostają przeniesione do zamkniętych przestrzeni i w ten sposób powstają dostępne dla wszystkich - publiczne tereny, lokalizowane najczęściej blisko źródeł z gorącą wodą (słynne rzymskie łaźnie Karakalli i tereny Dioklecjana).

W dalszej części Autor omawia formy wertykalne, sygnalizując, że obecnie ze względu na brak wolnego miejsca w zagęszczonej tkance urbanistycznej, zieleni, w tym pnącza i ogrody wertykalne, wytwarzając mikroklimat, wzbogacają przestrzeń o walor estetyczno - wizualny. Odnosząc się do głównego wątku problemowego i udziału czynników przyrody w kompozycji przestrzeni, kategoryzuje wnętrza pod kątem skali, funkcji, kształtu oraz struktury barier wertykalnych, wyodrębnia wnętrza krajobrazowe, urbanistyczne i architektoniczne. Autor nie pomija historycznych odniesień i przybliża genezę pierwszych siedlisk i grodów obronnych, miasta idealnego, hipodromów, amfiteatrów, i innych układów opartych na planie kolistym lub łukach, które z czasem ewoluowały w stronę symetrii, geometrii i regularnych form czworokąta w organizacji przestrzeni miast. W takiej też postaci przetrwały i stanowią model dla współczesnych założeń urbanistycznych. Powyższa klasyfikacja została poparta wnikliwą analizą przeprowadzoną w oparciu o literaturę tematu i opatrzone odpowiednio wyselekcjonowanym materiałem poglądowo - ilustracyjnym uwzględniającym ewolucję wnętrza na przestrzeni dziejów w kontekście jego postrzegania m.in. ze względu na położenie geograficzne, sferę sacrum i profanum, wystrój, wyposażenie i kolorystykę. W swojej wypowiedzi Autor odnosi się także do związków pomiędzy przestrzenią otaczającą a otaczaną, porusza zagadnienia izolowania i wydzielenia przestrzeni oraz przenikania wewnątrz w relacji do sekwencji, które generuje percepcja człowieka w zależności od odbioru skali istniejących barier horyzontalnych i wertykalnych oraz elementów tymczasowych.

Rozważania na temat przestrzeni oparte na przytoczonych definicjach i poglądach zmierzają w kierunku wyjaśnienia zagadnień dotyczących kompozycji i ładu przestrzeni oraz świadomej działalności człowieka zmierzającej do porządkowania otoczenia i poszukiwania odpowiednich proporcji pomiędzy współtworzącymi harmonię, elementami. Posiłkując się materiałem ilustracyjnym z różnych dyscyplin rozróżnia kilka typów kompozycji, do których zalicza: kompozycję abstrakcyjną, symetryczną, prawie asymetryczną, niesymetryczną (lub nieformalną) i percepcyjną (subiektywną). Dalej omawia związki zachodzące pomiędzy poszczególnymi elementami danej przestrzeni poddając szczegółowej analizie jej podstawowe składniki. Są to: punkt, linia, płaszczyzna i kubatura. Wypowiedź została rozszerzona o wyjaśnienie pojęć: proporcje, rytm, dominanta, symetria, koncentracja w odniesieniu do różnych układów tych elementów w przestrzeni. Klarowne i rzeczowe omówienie zagadnień kompozycyjnych a także percepcyjnych dotyczących analizowania, organizowania, integrowania, postrzegania i widzenia (widzenie konturowe, sylwetowe, brytowe), pozwoliło Autorowi przygotować solidną teoretyczną podbudowę do działań projektowych. W ostatnim rozdziale części teoretycznej zostały omówione i zaprezentowane istniejące, współczesne wnętrza krajobrazowe, urbanistyczne i architektoniczne, w których *...woda i zieleń pod różnymi postaciami tworzy tło dla codziennej rekreacji i sportu, a także nauki, sztuki, oraz ekspozycji dzieł architektury.*

Wśród wymienionych przykładów wnętrza krajobrazowych znalazły się: miasto Walencja i rewitalizacja koryta rzeki Turi na nowoczesny park publiczny, West 8 Madrit Rio - zielony korytarz Madrytu, część autostrady przeznaczona na tereny rekreacyjne czy niezrealizowany projekt „miejska dżungla” - z próbą restytucji natury w przestrzeni miejskiej Hong Kongu.

Reprezentatywne dla wnętrza urbanistycznych, zgodnie z wyborem Autora są przestrzenie przekształcone na tereny rekreacyjne, m.in.: Piccadilly Gardens - Manchester/UK, MFO - Park w Zurychu/Szwajcaria, Ecoboulevard of Vallecas w Madrycie/Hiszpania, Estate Hageveld

w Heemstede/Holandia oraz zielone ściany ożywiające elewacje obiektów, np.: Centro Direzionale Forum w Rimini/ Włochy, The Flower Tower w Paryżu, niezrealizowany projekt wertykalnej wieży - rezydencji Antilial w mieście Mumbai w Indiach czy ściana wodna w hotelowym budynku The Raintree Ecotel w Chennai/Indie.

Do oryginalnych rozwiązań wewnątrz architektonicznych Autor zakwalifikował: Hotel Radisson Blu z cylindrycznym akwariem na dziedzińcu w Berlinie/ Niemcy, Ternes Parking w Paryżu z wertykalnymi ogrodami na wewnętrznych poziomach, Bibliotekę Uniwersytetu Warszawskiego, z bujną roślinnością we wnętrzach całkowicie odizolowanych od środowiska zewnętrznego, budynek biurowy St. Pölten w Reinberg/Austria czy koncepcję uatrakcyjniającą wnętrza komercyjnego sklepu Replay Florence we Florencji/Włochy czy restauracji El Charro w Mexico City/Meksyk a także wnętrza dworca lotniczego Lufthansa we Frankfurcie nad Menem/Niemcy.

Część druga - praktyczna:

Drugą część rozprawy wypełnia treść zamieszczona w trzech rozdziałach, zatytułowanych kolejno: „Studia przedprojektowe”; „Projekt kształtowania elementami przyrodniczymi obiektu wieży węglowej i jego najbliższej okolicy; „Sekwencje widokowe. Uzyskane efekty kompozycyjne, wrażeniowe i emocjonalne”. Rozwinięcie stanowi redakcja pięciu podrozdziałów oraz wizualizacje poszczególnych faz przebiegu procesu projektowego uzupełnionych o plansze graficzne przedstawiające rzuty, ujęcia i widoki. Dysertację zamyka podsumowanie i wnioski końcowe.

Przedmiotem opracowania projektowego jest rewitalizacja obiektu wieży węglowej, zlokalizowanego na terenie kompleksu przemysłowego byłej gazowni w Szczecinie, usytuowanego na styku zabudowy miejskiej i obszaru tzw. Międzyodrza. Pod koniec XX wieku, dla ochrony tych terenów, został utworzony Park Krajobrazowy Dolnej Odry, zauważa Doktorant. W części opisowej zawarta została charakterystyka obiektu w konotacji z nieodległą historią, poparta materiałem zdjęciowym i rysunkami inwentaryzacji.

„Projekt zakłada, pisze Autor, rewitalizację i modernizację zdegradowanego budynku wieży węglowej do nowoczesnej formy i zmianę sposobu jego użytkowania, głównie dzięki zastosowaniu czynników przyrodniczych które będą kształtować także najbliższe otoczenie budynku. Aby nadać obiektowi nowe oblicze, (m.in. przełamując monotony kształt, kolor i fakturę betonu), do rewitalizacji zostaną wykorzystane formy i elementy zieleni oraz zróżnicowana struktura wody występującej w różnych postaciach”.

W prezentowanym projekcie, główne założenia kompozycyjne dotyczące zagospodarowania terenu w promieniu ok. 200 m, zostały oparte na podziałach okręgu z wyznaczoną w punkcie centralnym dominantą - budynek wieży oraz jego otoczenie (koncepcja zagospodarowania terenu - rzuty, str. 174-177).

W dalszej części opracowania zostały omówione propozycje zmian estetyki elewacji i zamieszczone widoki budynku z poszczególnych stron w konwencji porównawczej przed i po procesie rewitalizacji (wizualizacje – elewacja zachodnia, wschodnia, południowa, północna, detal rozmieszczenia zieleni, str. 184–186).

W opisie projektu zasygnalizowane zostały także zagadnienia dotyczące rozwiązania kwestii oświetlenia sztucznego umożliwiającego odpowiednią ekspozycję budynku w czasie pozbawionym oświetlenia dziennego oraz oświetlenia tzw. technologicznego, istotnego ze względu na potrzeby różnych gatunków roślin i ryb, pozbawionych naturalnego światła i środowiska (wizualizacje str. 188-189).

Projekt rewitalizacji zdegradowanych wnętrz wieży węglowej zmierza w stronę zmiany funkcji i pozyskania przestrzeni z przeznaczeniem na potrzeby centrum rekreacyjno-edukacyjnego z platformą widokową i kawiarnią zlokalizowaną na dwóch ostatnich piętrach. W tym celu Autor uznaje za konieczne, wydzielenie stref zamkniętych i otwartych, co uzasadnia zamieszczając przekroje i adekwatne do zamierzeń projektowych opisy dotyczące rozwiązania poszczególnych kondygnacji (przekroje str. 191-192).

Zdaniem Doktoranta - *„Zastosowanie wody i zieleni w przekształceniu zdegradowanego budynku na współczesny obiekt rekreacyjno-edukacyjny dało możliwość tworzenia wielu niezwykłych kompozycji przestrzennych”*.

Kończącą część rozdziału drugiego, Autor poświęca zobrazowaniu tezy o roli przyrody i jej wpływu na kompozycję przestrzeni oraz jej jakość wizualną i emocjonalną. Forma opisowa zawarta w podrozdziałach zatytułowanych kolejno: „Kompozycje wnętrza krajobrazowego”, „Kompozycja wnętrza urbanistycznych”, „Kompozycja wnętrza architektonicznych”, znalazła swoje odzwierciedlenie w licznych wizualizacjach.

W opinii pana Jarosława Piesika - *„Analizy poszczególnych ujęć wykazują w jaki sposób obecność przyrody zmienia odbiór budynku i najbliższej okolicy. Zależy jest on też od skali postrzegania, pory roku, struktury elementów przyrodniczych, procentowego udziału wody i zieleni w przestrzeni oraz intensywności zagęszczenia biomasy zielonych struktur a także od skali, perspektywy wzroku i odległości widza od poszczególnych elementów wnętrza”* (opisy i wizualizacje str. 200-235).

Konkluzja

Reasumując wyrażam opinię, że recenzowana rozprawa stanowi spójne, aktualne opracowanie, poprawnie zredagowane od strony merytorycznej i językowej o istotnych walorach poznawczych i edukacyjnych. Podjęte w niej rozważania zasługują na docenienie. Każdy z wyodrębnionych rozdziałów zawiera określony problem, istotny dla realizacji podjętego tematu projektowego. Autor wykazuje się dobrą znajomością omawianych zagadnień i ich aktualnych uwarunkowań. Rozważania o charakterze teoretycznym stanowią wystarczającą podstawę do eksploracji obszaru projektowego. Cele pracy zostały osiągnięte, a badania zostały przeprowadzone prawidłowo. Podjęty w rozprawie temat postrzegam jako wyraz świadomości Doktoranta.

Moje zastrzeżenia budzi forma i estetyka podania portfolio a także charakter plansz wizualizujących przemyślenia i założenia ideowe projektu. Można przypuszczać, że uzyskany efekt wynika z ograniczonych możliwości programu komputerowego, którym Doktorant się posługuje, jednak na tym poziomie podnoszenia kwalifikacji, tym bardziej w dziedzinie sztuk plastycznych, nie są to propozycje satysfakcjonujące.

Biorąc pod uwagę poprawne sformułowanie i rozwiązanie problemu badawczego a także edukacyjne walory rozprawy, stwierdzam, że przedstawiona mi do recenzji praca doktorska spełnia wymagania art. 13. Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami).

Zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku z wnioskiem o dopuszczenie pracy doktorskiej mgr. Jarosława Piesika do publicznej obrony oraz dalsze procedowanie.

Wrocław, 04.04.2019r.

dr hab. Mieczysław Piróg